

Fitxa tècnica

Guió Philippe Van Leeuw **Fotografia** Virginie Surdej **Interpretació** Hiam Abbass, Diamand Bou Abboud, Juliette Navis, Mohsen Abbas **Durada** 87 min **Gènere** Drama **Llengües** Àrab subtitulada en espanyol

Sinopsi

Una mare intenta protegir els seus tres fills del setge que pateix la seva llar dia rere dia. Oum Yazan viu amb el que queda de la seva família a Síria, lloc assetjat per un conflicte armat. Els bombardejos se succeeixen i sortir al carrer es converteix en una missió que potser mai porti a terme pels franc tiradors que pentinen cada racó a la recerca de l'enemic. A més els saquejadors del lloc aguaiten a cada cantonada i tem per la integritat dels seus fills.

Aquesta és la vida de moltes persones que viuen a Síria i la producció d'origen belga dirigida per Philippe Van Leeuw (*Stable Unstable*) ha volgut oferir-ne un fidel reflex a través d'un relat fictici. Completen el repartiment Hiam Abbass (*Blade Runner 2049*) i Diamand Bou Abboud (*L'insulte*). (Sensacine.com)

Crítica

'Alma mater' fa de l'actualitat la seva essència

13/02/2017 - BERLÍN 2017: El director belga Philippe Van Leeuw ofereix un apassionant drama a porta tancada en el seu segon llargmetratge

[...]. Aquest fascinant drama, ambientat totalment en un apartament de Damasc, fa de la més rabiosa actualitat la seva essència en crear una situació tan sorprenent per a l'espectador que no ha experimentat la guerra que és impossible no caure captivat per aquesta, tot i que de vegades a la narració li manca bona direcció, precisió o contenció i la versemblança dels personatges i les seves accions grinyola.

El pis en qüestió es troba ocupat per dues famílies. La que en té la propietat està dirigida per Yazan (**Hiam Abbass**, coneguda per papers que van des de *Los limoneros* fins a *Exodus: Dioses y Reyes*), el seu fill i les seves dues filles i el xicot d'una d'elles, als quals acompanya el cunyat de Yazan. El seu marit no hi és i ella no pot contactar amb ell. La família allotja els seus veïns: la jove parella formada per Samir i Halima (**Diamand Bou Abboud**) i el seu nadó. També hi és present la serventa, Delhani (**Juliette Navis**). Tots ells es refugien al pis perquè l'edifici està envoltat de franc tiradors.

Al principi de la pel·lícula, Samir i Halima es preparen per intentar fugir del país durant la nit. Samir és el primer que ha de marxar, corrent per l'aparcament, però rep un tret, fet que només veu Delhani des del balcó. Yazan li diu que s'ho guardi per a si.

La situació és si més no tensa: els trets xiulen i de tant en tant se senten explosions sobtades, no hi ha aigua i homes amenaçadors –no s'especifica de quina facció dels diferents bàndols en conflicte representen– vénen a trucar a la porta i a amenaçar-los. En semblant atmosfera claustrofòbica i enervant, amb cada so i cada moviment s'estén el pànic. Yazan farà tot el que està al seu abast per preservar la unitat de les famílies i els seus ànims.

A mesura que els esdeveniments van amuntant-se fins a aconseguir un clímax devastador, la pel·lícula dóna compte del que un és capaç de suportar en situacions extremes i fins on poden arribar l'amabilitat, l'amistat i el sacrifici pels que un estima, encara que no siguin més que uns veïns. No hi ha respostes senzilles a aquests interrogants però davant de semblant tessitura i davant els esdeveniments que se succeeixen, Van Leeuw dona molt que imaginar i preguntar-se.

Abbass resulta impressionant en el seu paper de dona dura que ha de lluitar per mantenir l'equilibri entre la raó i l'emoció, cosa que no sempre aconsegueix però per la qual no deixa de lluitar, i la barreja d'innocència i determinació d'Abboud és de vegades punyent, sobretot en l'escena més intensa del film.

L'experiència de Van Leeuw com a director de fotografia és pura gasolina per al concepte de la cinta i, juntament amb els esforços de l'encarregada d'aquest assumpte en el film **Virginie Surdej**, treu el millor partit a tan pocs elements per sumar frescor amb un nou títol en el subgènere del cinema de setge a la llar.

“Insyriated”: premis i seleccions principals

Festival Internacional de Cinema de Berlín 2017: Segell Europa Cinemas i Premi del Públic (secció “Panorama”)

Festival Internacional de Cinema del Caire 2017: Piràmide de Plata a millor actriu (Diamand Bou Abboud) i nominada a Piràmide d'Or a millor pel·lícula

CPH PIX 2017: Premi del públic

Premis Lumiere, França 2018: nominada a millor actriu (Hiam Abbass) i a millor pel·lícula de llengua francesa

Festival Internacional de Cinema de Seattle 2017: nominada a l'Agulla d'Or a millor director

Festival de Cinema d'Estocolm 2017: nominada al Cavall de Bronze a millor pel·lícula

Festival de Cinema de Taipei 2017: nominada al Gran Premi en el Concurs Internacional de Nous Talents

Premis Mundials de Bandes Sonores 2017: nominada a millor banda sonora original per a una producció belga

Philippe Van Leeuw

Filmografia com a director

2017 *Insyriated*

2009 *Le jour où Dieu est parti en voyage*

Biografia

Philippe Van Leeuw va néixer a Brussel·les (Bèlgica) el 1954 i actualment viu a París. Va estudiar a l'escola de cinema INSAS a Brussel·les i després es va traslladar a Los Angeles per estudiar cinematografia a l'American Film Institute, on entre els seus professors hi havia Sven Nykvist i Conrad Hall. Després de tornar a Europa, va ser director de fotografia en diversos documentals i anuncis. El seu primer llargmetratge com a director de fotografia va ser *The Life of Jesus* de Bruno Dumont el 1997. Des d'aleshores ha passat a dirigir la ficció amb *The day God walked away*, la seva pel·lícula de debut com a director. La seva pel·lícula *Insyriated* es va projectar a la secció Berlinale Panorama, on va guanyar el Premi del Públic.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

